ΠΟΙΗΣΗ

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η βάρκα έδεσε
απομεσήμερο στην ξύλινη αποβάθρα.
Το ποτάμι ανάμεσα σε δύο φράγματα
ονειρευόταν θάλασσα.

Ξύλινα και τα σκαλιά
που ανέβαιναν στα βράχια
να συναντήσουν το ναό.

Καλντερίμια χαρτογραφούσαν διαδρομές
κι οδηγούσαν τα βήματα
ως τον τάφο της άκρης.
Πρωθιέρεια η στιγμή
προπορεύονταν να γίνει παρελθόν.

Τα πνεύματα όλα παρόντα.
Δυο σώματα ιερογλυφικά
ξεπήδησαν από το βράχο
και κάηκαν
στις ηλιαχτίδες που γέννησαν σκοτάδι.

Κάνοντας έρωτα στον αρχαίο τάφο
έχτισαν τάφο στον αρχαίο έρωτα.

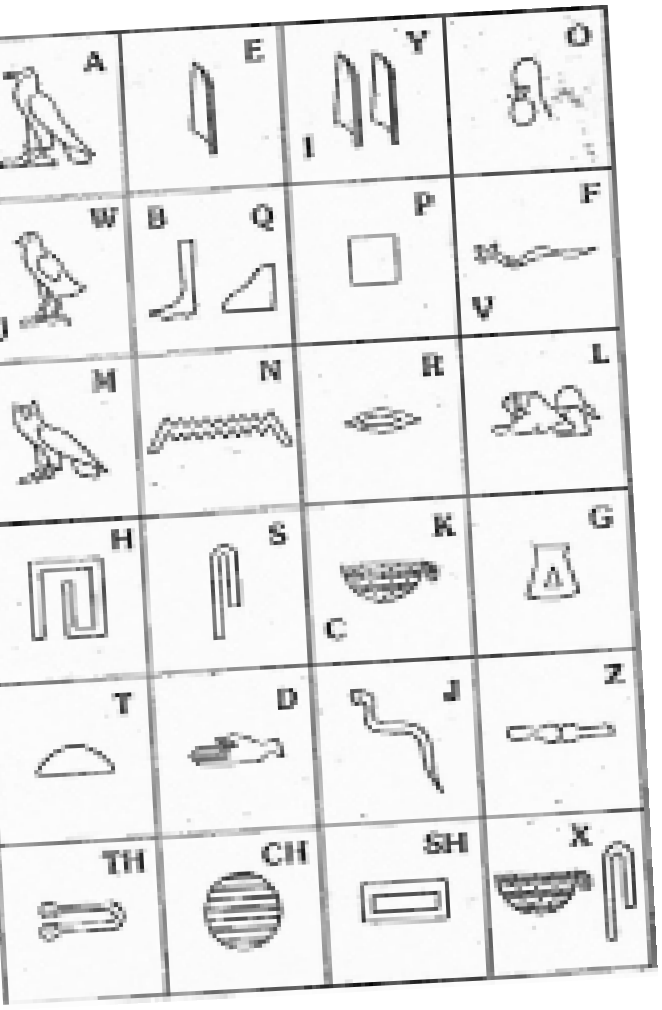

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η παλάμη βουτηγμένη στο αίμα σφράγισε τον τοίχο.
Μακριά το κακό μάτι
από το ευλογημένο σπίτι.
Ο Ουαλίντ σκούπισε τα χέρια του στην πετσέτα
και μου χαμογέλασε.
Όπως του είχα χαμογελάσει κι εγώ
σκουπίζοντας τα χέρια μου στο χαρτομάντιλο.
Η γιορτή της θυσίας
απέκτησε νόημα.
Κι εγώ.

Το ποταμόπλοιο ανέβαινε το Νείλο
κι η νύχτα κατέβαινε.
Φελάχοι κουρασμένοι ξαπλωμένοι στις όχθες.
Κουρασμένοι τουρίστες στο κατάστρωμα.
Βουβή Βαβυλωνία.
Η έρημος έστελνε παγωμένη την ανάσα της.
Κι εγώ.

Λίγο πριν σηκωθούνε τα νερά
ένα χτύπημα στην πλάτη με ανοιχτή παλάμη
κι ένα χαμόγελο φωτεινό
μες στη νύχτα.
Η Φεϊρούζ στα μεγάφωνα.
Το φεγγάρι στη θέση του.
Οι βάρκες με τους μικροπωλητές κωπηλάτες
πλεύρισαν το καράβι
πετροβολώντας μαντήλια και κελεμπίες
στο κατάστρωμα.

Fifty dollars!
Στο τέλος θα συμβιβαζόταν
με το ελάχιστο.

Τα νερά σηκωθήκανε.
Το ποταμόπλοιο πέρασε το γεφύρι της Ίσνα
Τα μεγάφωνα πάψανε.
Οι βάρκες φύγανε.
Το χαμόγελο σκοτείνιασε.
Το φεγγάρι στη θέση του.
Κι εγώ.

Fifty dollars.
Ηχώ του καταστρώματος.
Μακριά από κακό μάτι το ευλογημένο σώμα.
Η θυσία της γιορτής
απέκτησε νόημα.
Κι εγώ.